Zsebóra

Alkotó	Lépine, Jean Antoine Challex, 1720 - Párizs, 1814
Készítés ideje	18. század második fele
Készítés helye	Párizs
Anyag	arany, üveg, bronz, hegyikristály
Technika	zománcozott, csiszolt, cizellált
Méretek	hosszúság: 5,39 cm átmérő: 3,97x3,90 cm vastagság: 2,40 cm
Jelzet	a számlapon fent, folyóírással: "Lepine", a számlapon, lent, verzállal: "A Paris". A függesztőkarika tetején: „e”; a függesztőkarika alatti rögzítésen: „B”
Leltári szám	55.97.1

Leírás

A fehérre zománcozott óra számlapján feketével zománcozott arab számok mutatják az egész órákat és minden öt percet, míg vonalak sora a perceket. Áttört, rövid mutatói gazdagon díszítettek. Mechanikus szerkezetének felhúzólyuka a kettes szám előtt látható. A stíluskritikai alapon Jean-Antoine Lépine-nek (1720–1814) tulajdonított órának a Lépine-órásdinasztián belüli mesterhez rendelését szerkezetének vizsgálata fogja majd igazolni, illetve pontosítani.

A leírt műtárgy, anyagai és kiállítása alapján egy előkelő megrendelő részére készülhetett, s egyik különlegessége, hogy hátoldalának üveglapja alatt finom díszítmények mögött a szemlélő elé tárul a pompás óraszerkezet, melyet fölötte cseh gyémántokkal díszített, gazdag növényi ornamentika díszít. (Bardi Terézia 2026)

Jean-Antoine Lépine életrajz (Bardi Terézia):

A XVIII. századi óraművészet egyik kiemelkedő mestere, Jean-Antoine Lépine, 1720-ban, Callex-ben született. Tanulóéveit a Genf melletti Le Grand-Saconnex területén a Decroze-műhelyben, Decroze mester kezei alatt kezdte. A gyorsan fejlődő, tehetséges ifjú hamar kinőtt a műhely keretei közül, 24 évesen Párizsba utazott, ahol XV. Lajos órásmesterének, kora egyik világhírű órásának, André-Charles Caron-nak volt a tanítványa-inasa. Caron műhelyében a legelőkelőbb klientúrával ismerkedhetett meg.

1762. március 12-én órásmester (maître horloger) lett, 1765-ben vagy 1766-ban pedig elnyerte a királyi órásmester (Horloger du Roi) titulusát, s ez utóbbi címet egészen 1790-ig vagy 1792 körülig meg is tartotta aláírásában!

1765-ben – mondhatjuk – beházasodott a Caron-cégbe, elvette Caron leányát, majd apósa társa lett. Cégük a Caron et Lépine 1769-ig a párizsi Rue St. Denis-en, majd a későbbiekben cégük egymás után, több előkelő, párizsi utcában működött. A cég vezetését 1783-ban veje vette át, majd 1810-ben a család eladta a céget, mely különböző tulajdonosok kezében egészen 1916-ig megszakítás nélkül fennállt.

Amint a bemutatott óra is bizonyítja, Lépine órái mind gyönyörű megformálásukról (design), mind szerkezetük – mechanikájuk kiválóságáról, technológiai megoldásaikról is híresek voltak. Máig ható, legjelentősebb találmánya az úgynevezett Lépine-kaliber volt – ez az alapja a mai vékony karóráknak! Találmányát egyre több francia órásmester alkalmazta így Abraham Louis. Breguet (1747–1823) is, ki Párizsba érkezése után Lépine-tanítvány is volt egy ideig. Lépine egyre véknyabb, karcsúbb órái nemcsak elegánsak voltak, hanem megkönnyítették az órák vizsgálatát,

javítását is, hiszen az órások könnyebben hozzáférhettek a szerkezetekhez. Számos más, fontos találmánya a közül meg kell még itt említenünk a nyomógombbal felhúzható órát is.

Proveniencia
San Marco gyűjtemény (868)

